

Sygn. akt IV KO 54/20

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **W. G.**

skazanego z art. 200 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 29 czerwca 2020 r.

wniosku obrońcy

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Okręgowego w C.

z dnia 23 października 2015 r., sygn. akt VII Ka (...),

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 19 lutego 2015 r., sygn. akt II K (...),

na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. art. 544 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**stwierdzić swoją niewłaściwość funkcjonalną i wniosek o
wznowienie postępowania przekazać Sądowi Apelacyjnemu w
(...) do rozpoznania - jako sądowi właściwemu.**

UZASADNIENIE

Dnia 19 maja 2020 do Sądu Najwyższego wpłynął sporządzony przez obrońcę skazanego wniosek o wznowienie postępowania karnego w sprawie W. G. , skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 19 lutego 2015r., sygn. akt II K (...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w C. z dnia 23 października 2015 r., sygn. akt VII Ka (...).

Jak wynika z treści art. 544 § 1 k.k. sądem funkcjonalnie właściwym do rozpoznania niniejszego wniosku – z uwagi na zakończenie sprawy orzeczeniem

sądu okręgowego - jest sąd apelacyjny – zgodnie z właściwością miejscową w tym przypadku Sąd Apelacyjny w (...). Bez znaczenia dla określenia właściwości jest przy tym fakt, iż w niniejszej sprawie orzekał też Sąd Najwyższy, postanowieniem z dnia 23 marca 2016 r., sygn. akt IV KK 79/16, oddalając wniesioną na korzyść skazanego kasację jako oczywiście bezzasadną. „Nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie karne, o jakim mowa w art. 544 § 1 i 2 k.p.k., orzeczenie Sądu Najwyższego, którym sąd ten oddalił kasację” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2001 r., sygn. akt III KO 53/99).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.